

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון כ"ג בניסן תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

קידושין - נ"א

1. מנין הקשו על יסודו של רבה שכל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו?

- א. שנינו: המפריש יותר מעשירית, פירותיו מתוקנים ומעשרות מקולקלין, כיון שמעורב בהן טבל. וכיצד פירותיו מתוקנים נאמר 'כל שאינו'.. ותיצו: שונה דין מעשר שישנו לחצאין שאם אמר תקדש חצי חיטה, הרי היא נקדשת.
- ב. והקשו: ממעשר בהמה שאינו לחצאין ואינו בזה אחר זה, ומ"מ חל בבת אחת כפי שפסק רבא: יצאו שנים בעשירי וקראן עשירי, עשירי ואחד עשר מעורבים זה בזה.
- ג. ותיצו: שונה מעשר בהמה שישנו בטעות; וכפי ששנינו: קרא לתשיעי עשירי, ולעשירי תשיעי, ולאחד עשר עשירי - שלשתן מקודשין.
- ד. והקשו: תודה אינה חלה בטעות ואינה בזאח"ז ומ"מ פסק חזקיה לגבי תודה שנשחטה על 80 חלות שקדשו 40 [ולר' יוחנן תלמידו לא קדשו]. ותיצו: כבר ביאר ריב"ל שכשאמר 'יקדשו 40 מתוך 80' לכו"ע קדשו 40 כיון שכוננתו רק לאחריות, כשאמר: לא יקדשו 40 אא"כ יקדשו 80, לכו"ע לא קדשו כיון ש'כל שאינו בזא"ז'. ונחלקו כשהקדיש 40 בסתם האם לאחריות מכוון או לקרבן גדול מכוון.

2. נחלקו - קידושין שאין מסורין לביאה - לאביי: הוה קידושין, לרבא: לא הוה קידושין 'כי יקח איש אשה ובעלה'. ממשנתנו כדעת מי מוכח?

- א. הרישא כאביי - המקדש אשה ובתה כאחת - אינן מקודשות, משמע שאם אמר אחת מאשה ובתה - מקודשת, אף שאינה מסורה לביאה.
- ב. הסיפא כרבא - שאמרו חכמים אין אחיות מקודשות משמע שהזרות מקודשות, והרי אין מדובר שאמר 'כולכם' שא"כ זה קני את וחמור שנפסק שלא קנה, אלא מדובר שאמר ואחת מכם ונפסק שאין אחיות מקודשות. אך הגמרא מבארת כיצד כל אחד יישב את המשנה כשיטתו.

3. מהיכן עוד הקשו על רבא?

- א. שנינו - האומר לאב 'הריני מקדש בתך' ולא פירש מי היא - אין הבוגרות בכלל, משמע שהקטנות בכלל, והרי אינם מסורים לביאה. ותיצו - מדובר שיש שם רק גדולה אחת וקטנה אחת, ואף שהגדולה מינתה את אביה שליח לא אומרים שמקבל עבורה כיון שאדם לא עוזב דבר שיש לו הנאה ממנו. ואף באופן שנתנת לאביה את הקידושין, אדם לא עוזב מצוה המוטלת עליו ועושה מצוה שאינה מוטלת עליו.
- ב. שנינו - מי שיש לו שתי בנות משתי נשים, ואמר: קידשתי את בתי הגדולה, ואינו יודע אם גדולה שבגדולות, ואם גדולה שבקטנות, אם קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות - לר' מאיר - כולן אסורות חוץ מקטנה שבקטנות, ואף שאינם מסורין לביאה. ותיצו - מדובר שבשעת הקידושין פירש המקדש לאב איזו גדולה ואח"כ שכח איזו גדולה. ונתחדש דלא כר' יוסי שאמר שאדם אינו מכניס עצמו לספק - ובהכרח התכוון לגדולה שבגדולות.
- ג. שנינו - מי שקידש אחת משתי אחיות, ואינו יודע איזו קידש - נותן גט לזו וגט לזו. ותיצו - גם כאן מדובר שהוכרו ולבסוף נתערבו. ונתחדש רק משום הסיפא ששנינו: מת ולו אח אחד - חולץ לשתייהן, היו לו שנים - אחד חולץ ואחד מייבם, אם קדמו וכנסו - אין מוציאין אותם מידם. ובאו לחדש שדוקא אם חלץ ואח"כ ייבם, אך אם ייבם ואח"כ חלץ, לא, כיון שיש לחשוש שפוגע באחות זקוקתו.
- ד. שנינו - שנים שקדשו שתי אחיות, זה אינו יודע איזו קידש, זה אינו יודע איזו קידש - זה נותן שני גטין, וזה נותן שני גטין. ותיצו - מדובר שהוכרו ולבסוף נתערבו. ונתחדש משום הסיפא ששנינו: מת, ולזה אח ולזה אח - זה חולץ לשתייהן וזה חולץ לשתייהן, לזה אחד ולזה שנים - האחד חולץ לשתייהן, והשנים - אחד חולץ ואחד מייבם, אם קדמו וכנסו - אין מוציאין אותן מידם. ובאו לחדש שדוקא בחליצה ואח"כ יבום, אבל הפוך לא. כיון שיש לחשוש שפוגע ביבמה לשוק. [בדף הבא יובא כיצד רבא נדחה למסקנה].